„Danskeren",
et halvugenligt Nyheds- og Oplysningsblad for
det danske Folk i Amerika,
udgaar Tirsdag og Fredag og koster
Aaret i Forskud $1.50 i De Forenede
Stater og $2.00 i Udlandet.

Nebr State Hist-Socy

Danskeren.

„Danskeren",
det eneste danske Blad i Amerika,
der udgaar to Gange om Ugen,
udgives af „Danish Luth. Publ. Honse", Blair, Nebr.
Prøve-Numre sendes frit paa Forlangende.

Nr. 18. Blair, Nebr., Tirsdag d. 6. Marts 1906. 15. Aarg.

Voldsom Tornado i Meridian, Miss.

Mange døde og saarede.

$1,250,000 Værd lagt i Aske.

I Lørdags bragte Dagbladene Efterretning om en voldsom Tornado med paafølgende Ildløs i Meridian, Miss., en By med ca. 15000 Indbyggere. De første Efterretninger, vi modtog, lød paa, at 21 hvide og over 100 Negre var omkomne. Een Efterretning satte endog de omkomnes Tal til 151; men alle føjede de til, at Stormen havde afbrudt Telefon- og Telegrafforbindelsen, saa Efterretningerne var unøjagtige. Senere er der kommen Melding fra selve Meridian, og den angiver Tallet af døde til kun 24, hvad visselig endda er et stort Tal, og de saaredes Ta. til 46.

Det var i Fredags Aftes Kl. 6.30, Tornadoen ramte Byen. Den anrettede frygtelige Ødelæggelser. I Forretningskvarteret blev flere Forretningsbygninger helt eller delvis ødelagt, og mange Privathuse blev jævnet med Jorden. Hvordan det stete, ved vel ingen, men Ild udbrød i Ruinerne, og den rasede en Tid trods Regnen, der fulgte paa Stormen, saa den syntes ustandselig. I Forretningsstrøget ødelagdes der Ejendom for ca. $500,000.

Kl. 7.15 begyndte Redningsarbejdet. Mennesker, som laa indeklemt mellem de brændende Ruiner, strøg ynkelig om Hjælp. Flere Mænd, siges der, som ikke kunde udholde det frygtelige Syn uden at gøre et Forsøg paa at redde de ulykkelige, styrtede sig ind i Ruinerne, men omtom sammen med dem, de forsøgte at redde.

Der fortælles meget sympatetisk om en Mand, der var paa Vejen hjem, da Tornadoen kom. Da han naaede sit Hjem, laa det i brændende Ruiner, medens hans Kone og tre Børn fra Kælderen skreg om Hjælp. Manden kastede et vaadt Tæppe over Skuldrene, greb en Økse og sprang ind i Flammerne. Han svang Øksen kraftigt for at bane sig Vej til Kælderen. Men pludselig faldt Tæppet fra hans Skuldre, Luerne slog ind om hans Hoved, og man kunde se ham bevæge Munden, som om han raabte til sine kære. Endnu en Gang svang han Øksen, men saa segnede han om paa det brændende Gulv og kom til at dele Skæbne med sin Hustru og sine Børn. Han havde da gjort et Forsøg og sat Livet ind paa det.

Der er dog al Sandsynlighed for, at Ofrenes Tal er større end det sidst opgivne, da Ruinerne endnu ikke var fuldstændig undersøgt. Især frygter man, at mange har sat Livet til i Negerdistriktet. Ogsaa fra den Del af Landet, som Tornadoen er gaaet hen over, mangler der nøjagtige Efterretninger.

Meridian er Countysædet i Landerdale County, omgiven af rige Bomuldsplantager. Den er ogsaa noget af en Fabriksby. Den episkopale Methodistkirke har et Akademi og et Kvindecollege der.

Det samlede Ejendomstab sættes til mellem $1,000,000 og $1,500,000. Ingen der havde assureret imod Storm og Tornado.

Stor Gave fra Andrew Caregie.

Under 2. Marts fortælles fra Lincoln, Nebr., at Andrew Carnegie har givet $25,000 til Doane College, Crete, Nebr. for Opførelse af en Videnskabs-Bygning. Giveren har fordret som Betingelse for sin Gave, at en ligesaa stor Sum sikres for Bygningens eller Departementets Opholdelse.

Doan College er Kongrationalisternes konfessionelle Læreanstalt i Nebraska, grundet af afdøde Thomas Doane i Boston.

Fredsplaner for Marokko m. m

I St. Petersborg tror man, at Præsident Roosevelt arbejder gennem den tyske Ambassadør von Sternburg for at føre Morokko-Sagen ud af Dødvandet. Man er der under det Indtryk, at de stridende i den yderste Forlegenhed kan faa i Sinde at bede Roosevelt om at være Fredsmægler.

Videre meddeles det fra Algeciras, at Konferencen den 3. ds. vilde træde sammen til en ny Session. Fra et Interview med Marokkos fornemste Repræsentant hedder det:

„For fire Aar siden indbød vor Sultan England til at beskytte Marokkos Uafhængighed, men Storbritanien afslog. Tyskland assisterede os; Kejseren kom som Svar paa en personlig Henvendelse fra Sultanen af Marokko. Tyskerne er overmaade populære hos os. Vi tror, at Tyskerne vil gøre os rige og ikke tage vort Land. Tyskere kan i Dag gaa overalt i Marokko uden Vagt. Det kan ingen andre fremmede. Tyskland vil efter Konferencen blive tilladt at gaa ind i og bruge vore Havne. Englands Politik er at holde Trætten vedlige og hindre Konferencen i at komme til Forstaaelse.

Vore hellige Bøger siger os, at Frankrig er vor Fjende. Dersom det gaar ind paa vort Territorium, vil vi erklære en religiøs Krig. Enhver Husfader har faaet Ordre til at have en stor Forsyning af Patroner paa rede Haand. Brud paa denne Ordre vil blive straffet."

Maaske vi der har Nøglen til Forstaaelsen af det vanskelige Forhold. Er det England, der imod Marokkanernes Ønske vil erstatte Frankrig i Marokko, hvad det fratristede det i Fashoda, medens Marokko selv ønsker Tyskklands Protektion?

Kong Edward paa Rejse.

Fra London meldes den 2. ds.: Hertugen af Lancaster, under hvilket Navn Kong Edward vil gaa for to Maaneder, afrejste i Aften paa en Tur til Paris og Biarritz og senere til Middelhavet.

Kongen har som Rejsefølge kun General Sir Stanley Clarke og Hon. Sidney Greville med sig. I Paris vil han opholde sig i den britiske Ambassade, og under Opholdet vil han besøge Præsident Fallieres.

Fra Paris vil Kongen saa rejse til Biarritz, Frankrig, hvor han vil opholde sig til Slutningen af Marts. Siden vil han afrejse til Middelhavet, hvor det siges, han vil mødes med Kejser Wilhelm. Under Opholdet i Biarritz vil han se Kong Alfonso og ordne Enkelthederne angaaende dennes Giftermaal med Prinsesse Ena af Battenburg.

Skal Roosevelt faa Nobelprisen?

Det berettes fra Christiania, Norge, at Præsident Roosevelt er foreslaaet som Kandidat for Nobels Fredspris for Aaret 1906 af følgende Videnskabsmænd: Prof. Charles S. Baldwin ved Yale Universitet, Prof. Harry P. Judson, midlertidig Præsident for Chicado Universitet, Prof. Heinrich Harburger ved Universitet i München, Tyskland, samt af tre Professorer i Washington.

Ved Siden af Roosevelt er der flere her fra Amerika foreslaaede som Kandidater for Nobelprisen, deriblandt „The Universal Peace Union" af Philadelphia. — Den raadende Mening i Christiania er, at Fredsprisen i Aar vil gaa til Amerika, og hvem mon saa er nærmere til den her end Præsident Roosevelt.

Kvinder begraves levende.

Grusom Fejde mellem græske og bulgarske Bander.

Fra Sofia i Bulgarien meldes under 3. ds. om næsten uhørte Grusomheder. For omkring to Uger siden myrdede en Bande af græske Banditter en rivaliserende Bande af Bulgarer i Nærheden af Monastir. Faa Dage senere viste nogle Slægtninge af de myrdede sig i en græsk Koloni, medens Mændene var borte, og ordrede to Koner til at tage Pigøkse og Spade og følge med til Kirkegaarden, hvor de tvang dem til at grave to Grave, i hvilke de saa kastede de to Kvinder og trods deres ynkelige Raab om Naade begravede dem levende.

Dette opæggede Grækerne til en saadan Grad af Raseri, at de faa Dage efter faldt ned over en bulgarsk Landsby, greb og bandt alle de Mænd, som de fandt, 16 ialt, og stød dem over Kvindernes Grave.

Som Følge af denne Fejde bevæbnede hele Distriktet sig, og var det ikke for Nærværelsen af de Tropper, der styndsomst er sendt dertil, saa vilde der udbryde en aaben Krig, der ikke vilde ende, før Nationaliteterne havde gjort Ende paa hinanden.

Ulvejr paa Selskabsøerne.

10,000 siges omkomne.

Fra San Francisco meldes under 3. ds., at Dampskibet Mariposa, som arriverede der samme Dag fra Tahiti, beretter om, at en frygtelig ødelæggende Tornado er gaaet hen over Selskabsøerne, har ødelagt for en Million Dollars paa Tahiti og rimeligvis noget lignende paa Tuamotu-Øerne. Byen Papeete sattes under Vand, og 75 Huse ødelagdes, deriblandt det amerikanske Konsulat og de franske Regeringsbygninger. „Evning Post" i San Francisco siger, at 10,000 Mennesker er omkomne paa Tahiti og tilgrænsende Øer, og den sætter Ejendomstabet til $5,000,000. Enkelte af Øerne siges at være forsvundne.

Morderisk Overfald.

I Lørdags Morges fortalte Omahabladene følgende:

Da Frank N. Clark, J. L. Brandeis & Sons Sparebanks Bestyrer, i Aftes vilde gaa hjem, blev han Kl. 9.45 paa Chicago Street mellem 19. og 20. overfalden af to Banditter, der havde staaet stjult bag en Telegrafpost. De sprang frem og kommanderede ham til at holde Hænderne i Vejret, mens den ene af dem sigtede mod Clarks Hoved med en Revolver. I Stedet for at adlyde greb Clark fat i Manden med Revolveren. Men denne slog ham i Hovedet med Vaabenet, og den anden Røver anfaldt ham bag fra. Clark, der er en kraftig Mand, var dog lige ved at blive dem for stærk, men da affyrede Skurken et Skud, som gik i Clarks Underliv, saa han segnede. Straks efter Skydningen flygtede Skurkene. Der blev straks sendt Bud til Politiet i Nabobyerne om at være paa Vagt, men endnu i Gaar Morges var man ikke kommet paa Spor efter dem. Der tales om at udsætte en Belønning af $5,000 for deres Paagribelse; Halvdelen af denne Sum var subskriberet i Gaar Morges. — Clark er i god Bedring.

I Søndags Morges mellem Kl. 1 og 2 blev der gjort Ildbrud i Kimball Laundry 1516 Jackson Street, et Pengeskab blev sprængt, og Røverne slap væk med noget over et Hundrede Dollars.

Det gaar lystigt med Forbrydelserne saa vel i Omaha som i Chicago.

Hist og her blandt Landsmænd

Om vor lutherske Kirke i St. Francisco skriver „Bien" af 2. Marts: — Den danske Ansgars Kirke blev i Søndags efter lang Venten taget i Brug for første Gang. Nogen egentlig Indvielse var det ikke, ti selve Kirkerummet er endnu ikke færdigt, og det var kun den underste Etage, der blev taget i Brug. Denne Del af Bygningen, som foruden den rummelige Forsamlingssal omfatter Læse- og Musikværelser, tager sig meget indbydende ud og giver Indtryk af Velvære og Hygge. Baade ved Højmæssen og ved Aftengudstjenesten var der fuldt Hus, særlig om Aftenen, og ved begge Lejligheder saas mange af Koloniens Spidser. Om Aftenen holdt Pastor Hansen en Festtale, ligesom en kortere Tale holdtes af Emil Sørensen, Ungdomsforeningens Formand. Kirkens Kor sang flere Salmer, og Dr. Jensen og Mr. Manito Klitgaard sang hver et Par nydelige Soloer, medens Mr. Top og en anden Herre underholdt med Violinduetter. Desværre saa man sig nødsaget til at udsætte til en senere Dato den Del af Programmet,, som lød paa Traktement med Kaffe og Kager; det havde nemlig vist sig at være umuligt at faa alt i Orden i Tide, og det var kun ved at opbyde al Energi, at man naaede saa vidt at faa Forsamlingssalen i præsentabel Stand. Præsteboligen, der er bygget sammen med Kirken, er ogsaa færdig, og Præstefamilien er flyttet ind. Oppe i Kirkerummet ligger alt endnu i Virvar, og der vil medgaa et Par Maaneder, inden den Del af Bygningen bliver færdig. Kirkeværgerne har nu under Overvejelse, om man skal faa Væggene dekorerede nu eller vente, til de nødvendige Midler dertil kan tilvejebringes. Det er at laabe, at man beslutter sig til at faa alt færdig med det samme; de fire, fem Hundrede Dollars, som Interiørets Dekoration vil koste, kan lige saa let skaffes til Veje som den øvrige Sum. Det store Orgel, Alteret, Kristusfiguren og Døbefonten er ankomne og ligger emballerede i store Pakkasser, og det øvrige Inventar er færdigt i Fabrikkerne. Indvielsen af Kirken vil formodentlig finde Sted Pinsedag.

I Tillysningen om Kirkens Aabning skriver Past. P. L. C. Hansen i et tidligere Nr. af „Bien":

I den følgende Uge afholdes en Række Missionsmøder, eller specielle Møder til at vække forøget Interesse for Kirkesagen, hvor danske Præster fra andre Steder i Californien vil føre Ordet.

Det første af disse Møder begynder Tirsdag Aften den 27. Februar Kl. 8 og fortsætter hver Aften gennem Ugen. Søndagen den 4. Marts bliver der Gudstjeneste med Altergang Kl. 11 Formiddag og Slutningsmøde om Aftenen Kl. 8.

Pastor Holm, Superintendent for den Forenede norske Kirke, prædikede Fredag Aften Kl. 8 den 2. Marts i den danske Ansgars Kirke paa Church Street nær Market, San Francisco, Cali.

Dødsfald. — En af Racine Counties gamle Pionerer, William Thomsen, der tillige var Veteran fra Borgerkrigen, under hvilken han havde deltaget i flere Slag, afgik ifølg. „Racine Posten" efter flere Maaneders Sygeleje pludselig ved Døden Fredag Aften den 23. Feb. paa St. Lucas Hospital, ramt af et Hjerteslag. Han havde været oppe hele Dagen og spadseret omkring, saa han befandt sig bedre end sædvanlig; men da han havde spist sin Aftensmad, segnede han pludselig om og var død faa Minutter efter.

Peter Weilstrup er død. I Anledning af Weilstrups Død i Folsom for kort Tid siden skriver „Bien": Der er ikke mange af vor danske Kolonis — for den Sags Skyld hele den skandinaviske Kolonis Medlemmer, som ikke kendte og endnu vil mindes Peter Weilstrup. Det er ikke for meget at sige, at han for ca. 30 Aar siden var en af de bedst kendte Skandinaver i San Francisco og Omegn. Han drev den Gang Manufakturforretning paa 3d Street, og hans Butik var meget søgt af de danske Damer. Han var Sjælen i mange Foretagender, som bevægede Kolonien, afholdt af alle, en god Kammerat og i Besiddelse af et aldrig svigtende godt Humør; han var al Tid redebon til at hjælpe Venner i Nød, og som en af „Norden"s Stiftere tog han ivrig Del i dens Affærer og var i Foreningens første Aar en af dens bedste Støtter. Naar denne Mand saaledes mindes med Venlighed af mange ,er hans Endeligt saa meget sørgeligere. Som tidligere meddelt her i Bladet, havde Weilstrup i de sidste 12—14 Aar opholdt sig i Woodland, hvor han for nogle Aar siden valgtes til Kasserer i en derværende Forening. Og det blev hans Bane. Som saa mange andre faldt han for Fristelsen, han brugte Foreningens Penge, blev opdaget, arresteret og dømt til fem Aars Fængselsstraf, hvoraf han dog kun havde affonet lidt over et Aar, da Døden befriede ham.

Jakob Riis ligger ifølg. „Nordlyset" syg paa et Hospital i New York, lidende af Hjertekrampe. Hans Tilstand er kritisk.

Fest for Kaptain Mittelsen m. m. Onsdag Aften i sidste Uge gaves der en Banket i Red Star Inn, Chicago, til Ære for Polarfareren Kaptajn Mittelsen. Mange Danske deltog i Banketten. Dr. Max Henius fungerede som Toastmaster. Henry L. Hertz talte for Amerika, Landet med de mange Muligheder, Carl Antonsen talte smukt for Danmark, og Redaktør Ivar Kirkegaard talte for Hædersgæsten om „Udlængsel", der allerede gjorde sig gældende hos de gamle Vikinger. „Denne Udlængsel er Trangen til at følge Mandens første Bud: Du skal gøre dig Jorden underdaning." Udlængslens kække Søn vil dog altid tilsidst drages hjemad til de lave fredsæle Hytter.

Kaptajn Mittelsen, der er en kæt ung Mand paa ca. 27 Aar, takkede tydt bevæget for Talen. Hans Ledsager, en Amerikaner Leffingwell paa omtrent samme Alder, lod sig ogsaa høre. Foruden mange andre talte ogsaa Past. Knud Gjørup.

Kaptajn Mittelsens Ekspedition er under amerikansk Protektion og gælder Ishavet i Nord for Alaska, og Stjernebanneret vil blive hejst paa det Landområde, som muligvis bliver opdaget. Dette har allerede givet russiske Aviser noget at skrive om. „Journal de St. Petersburg" søger at øve Pres paa den russiske Regering og vil, at der skal sendes Torpedobaade til Behringsstrædet. Bladet mener, at Landet tilhører Rusland.

Kaptajn Mittelsen har nylig været paa Besøg hos Præsident Roosevelt, som lovede ham al mulig Assistance, ligesom flere af New York Rigmænd har givet Løfte om at støtte Foretagendet.

Saaledes har det geografiske Selskab i New York stillet $2,500 til Mittelsens Raadighed.

„Hellig Olaf", som forrige Uge ankom til New York, medbragte en Del Forsyning til Mittelsens Ekspedition — præserverede Fødevarer, Slæder og Kajakker.

Anerkendt Heltedaad. Oscar Nelson, en ung dansk Mand, der var med om Bord paa „Bennington" da den sprængtes i St. Diegos Havn, har fra Regeringen i Washington modtaget en Medalje og $100 som Belønning, fordi han ved sit Heltemod frelste flere af sine Kammerater fra Døden.

Oskar Nelson er født i Alborg for 24 Aar siden sidste Nov. Maaned. For 12 Aar siden kom han sammen med Forældre og Søskende til Amerika, blev snart faderløs og har siden maattet hjælpe sin Moder. Han valgte at blive Maskinist, og kun 18 Aar gammel blev han Lokomotivfører paa et Passagertog. Paa „Bennington" var han første Maskinist.

To fremragende Mænds Død.

Fra St. Augustine, Fla. berettes om General John M. Schofields Død i Søndags. Han var 74 Aar gammel. — Han vil blive ført til Washington for at begraves der.

General Schofield var Krigsminister i 1868 og 69. Han var i Landets Tjeneste uafbrudt, fra han i 1849 kom ind paa West Point Skolen og til han i 1895 trak sig tilbage som General Løjtnant, den højeste Rang i Hæren. Han var Hærens øverstkommanderende fra 1888 til 1895.

Den anden er ExGuvernør Hogg af Texas. Han døde i Lørdags. Hans Død siges at være Følgen af Kvæstelser, som han fik i en Jernbane Ulykke for omkring et Aar siden.

Guvernør Hogg var en mærkelig Mand. Han var faderløs og før sit 14. Aar arbejdede han paa en Farm for sin Moder. Saa blev han Typograf. Siden blev han Vejinspektør, saa Fredsdommer, Lovgiver, Distrikts-Advokat, General-Advokat og to Gange var han Guvernør.

Som General-Advokat vandt Hogg Berømmelse ved sin Kamp imod Monopoler og Jernbaner. Han tilbagevandt Tusinder Acres af Land, der var stjaalet fra Statens Skolefond. Han blev to Gange valgt til Guvernør trods Korporationernes forenede Modstand. I 1900 drev han Standard Oil Co. fra Staten.

For faa Dage siden vandt han en Sag mod Jernbane- og Ekspres-Selskaber for Overtrædelse af Antitrustloven. Derved tilbagegav han Staten $650,000.

Afholds-Foredrag.

Byens W. C. T. U. (Kvindernes kristelige Afholdsforening) har bedet os optage efterfølgende Kundgørelse. Vi vil meget tilraade alle, som kan, at gaa og høre dette Foredrag.

The Hon. A.G. Wolfenbarger, Attorney and Counselor, Lincoln, will deliver his lecture on

„The Enforcement of Law"—
and
„The Support of the Schools without Licence Money." —

in Germania Hall, on the 9th of March, at eight o'clock P. M.

Door open at 7,30; admission free; collection at close.

Hon. A. G. Wolfenbarger is a splendid orator, and holds his hearers from the beginning to the end of his address. He is eloquent, logical, witty and humorous; — „California Prohibitionist".

Instructive and always entertaining.—John P. St. John.